

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (نكاح)

نكاح عبد و أمة ١

جلسه ٨٢

استاد صادقی

فصل پنجم (نکاح عبد و أمة)

- جایز نیست عبد یا أمة، ازدواج کنند، مگر با اذن مولی (مولی خودش اذن داده) یا اجازه او (عقد بدون اذن مولی بوده ولی بعدا مولی آن را تایید کرده).
دلیل: حسنة زرارة از امام باقر علیه السلام: سألته عن مملوك تزوج بغير إذن سيده قال: ذاك إلى السيد إن شاء أجاز و إن شاء فرّق بينهما.
- اجازه مولی برای عقد:

شهید اول: کاشف از صحت آن از زمان ایقاع است.

قیل ١: مانند عقد جدیدی است.

قیل ٢: فایده‌ای ندارد و عقد باطل است:

الف- بنا بر بطلان عقد فضولی مطلقا.

ب- یا بنا بر بطلان نکاح فضولی مطلقا.

ج- یا بنا بر بطلان نکاح فضولی در مورد عبد و أمة.

قیل ٣: فقط در مورد عبد حکم به صحت می‌شود نه أمة.

- اگر مولی اذن یا اجازه در نکاح داده:

الف- به عبد خود داده: مهریه و نفقة زوجة، به عهده مولی است (چه آن را از کسب عبد بدهد یا

سایر اموال خود).

ب- به کنیز خود داده: مهریه او متعلق به مولی است.